

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 2T/120/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715010562
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2016:6715010562.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD., a prísediacich Anny Pivoluskovej a Márie Greguškovej, v trestnej veci obžalovaného E. S., pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 05. 10. 2016 vo Zvolene, takto

rozhodol:

obžalovaný E. S., nar. XX. XX. XXXX v K., trvale bytom A. XX, okres T.,

uznáva sa za vinného, preto že

v období od 28. 01. 2015 do 20. 04. 2015 keď sa voči nemu ako obvinenému viedlo trestné konanie na Okresnom riaditeľstve PZ, odbor kriminálnej polície Zvolen evidované pod ČVS:ORP-971/1-VYS-ZV-2014 a bol vzatý do väzby, ktorá sa vykonávala v Ústave na výkon väzby J. J. vyhrážal sa použitím násillia a spôsobením ťažkej ujmy svojej bývalej manželke R. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom A.L., M. T. , ktorá v označenom postavení mala procesné postavenie svedka poškodeného a toto u nej vyvolala strach a obavu o život a zdravie keď,

- dňa 28. 01. 2015 napísal počas výkonu väzby list a tento adresoval R. S. na adresu A. XX, M. T. s obsahom okrem iného: „Nechceš stiahnuť trestné oznámenie, mám už toho dost“, „Stiahni trestné oznámenie najneskôr do soboty. Ak nie tak ráno keď budete vychádzať s Č. z domu tak si Vás niekdo požičia. Sú tu taký čo majú svojich ľudí vonku čo s radosťou sa o vás postarajú“, „Do soboty najneskôr čakám a potom pritvrdím“,

- dňa 02. 02. 2015 napísal počas výkonu väzby list a tento adresoval R. S. na adresu A. XX, M. T. s obsahom okrem iného: „ Ak je Č. nasáčkovaný u nás tak sa o neho postarajú. Keď vyjdete ráno spolu z domu, tak s každého rohu môžeš čakať, že sa o neho niekto postará a aj o teba. Tu sú taký čo majú vonka takých čo to spravia. Ani nevieš ako blízko našej dediny bývajú. Ja sa chcem postarať o naše deti a nie nejaký blbeček vrah A.“ Tak stiahni trestné oznámenie na mňa!“,

- dňa 02.03.2015 napísal počas výkonu väzby list a tento adresoval R. S. na adresu A. XX, M. T. s obsahom okrem iného: „Ja toho debila z Teba stiahnem keď nemôžeš sa spod neho vytiahnuť, aby si šla stiahnuť na mňa trestné oznámenie. Ak to po strede ako dostaneš tento list, nestiahneš na mňa trestné oznámenie, tak nestiahnem ani ja na vás. Ja som na vás podal trestné oznámenie, nie za dom.“ „Ak nestiahneš trestné oznámenie, neviem ako sa budeš starať o naše deti z tadiaľto.“ „Nebudem tu zavretý pätnásť rokov. Veď ja sa vrátim za pár rokov, ale za to sa vám odplatím. Uvažuj že si to za to zaslúžiš“,

- dňa 14.04.2015 napísal počas výkonu väzby list a tento adresoval R. S. na adresu A. XX, M. T. s obsahom okrem iného: „To z vlastnej iniciatívy vraveli, že by za Tebou prišli lebo so myslia, že si taká čo to vyžaduje. Teraz dokedy ho majú pustiť. Takže ak Ťa bude niekto obťažovať, tak ja s tým nemám nič

spoločné. Najprv povedal, že si ťa nájde na fejbuku. Chce najprv že ťa nájde podľa výzoru. Keby som bol doma tak ťa na neho upozorním či sa nemotá okolo domu. Ak je Č. v dome tak sa o neho postarajú aby neprekážal. Ale čo mňa je do toho ja s tým nemám nič spoločné. Adresu ako sa voláš vedia, lebo mi prečítali papiere. Dačo vyzvedali no to sa dá popyzvedať, to si ani nevšímneš.,

- dňa 20.04. 2015 napísal počas výkonu väzby list a tento adresoval R. S. na adresu A. XX, M. T. s obsahom okrem iného: „Už je jeden čo sme boli v cele von. Teraz majú pustiť druhého z nich. Ich je vonku viac. Tvrdia, že si taká čo si tu vyžaduje. Súdiac podľa toho čo si mi urobila. Že také ženy čo dajú mužov zavrieť treba sa im pomstiť. Vieš že som proti tomu a nemám s tým nič spoločné. Ale medzi väzňami vládne taká solidarita. Takže ak ťa budú C. obťažovať ja za to neručím. Ale ak by si teraz stiahla na mňa trestné oznámenie čo si na mňa podala tak by nám dali pokoj.“ „Môžeš si predstaviť aké majú títo záujmy a čoho sú schopný. Aj to vraveli, že ak sa neprestaneš sýkať s Č. tak by tiež pomohli sa o neho postarať. Takže ak stiahneš trestné oznámenie ešte teraz, bude to záruka že nám dajú pokoj. Veď by som videl keby som bol doma či sa nepohybujú okolo domu alebo v dedine. Mohli by sme sa potom proti tomu zariadiť, lebo viem o koho sa jedná.“ „, Tak rozmýšľaj rýchlo lebo ináč to nemám ako zastaviť len ak stiahneš na mňa trestné oznámenie. A že sú na to odhodlaný ťa obťažovať a postarať sa o Č. si môžeš byť istá lebo veľmi chceli zistiť presne kde byvame v dome. Kde sa nachádza presne naša dedina. Keď si vraj taká že si ma dokázala dostať do vezenia tak musíš byť mrcha. A takej sa treba pomstiť. Tak ešte to berieš na ľachú váhu?“ „,Tak zväž či Ti C. stojí za to ten dom alebo bude lepšie keď stiahneš trestné oznámenie na mňa podala, alebo prídu za tebou ťa obťažovať. Či máš o takých záujm čo ti C. chcú ublížiť a hlavne Č.“ „,Ale keby si ty C. stiahla to trestné oznámenie čo si mňa podala tak by nebol dôvod aby za tebou niekto chodil. Sám by som mal dôvod aby som ich zastavil. Aj za Č. sa nebudeš vláčiť vtedy by som už nemusel vôbec chcieť aby sa o neho postarali. Dali by mu pokoj. Ja by som sa s nimi nechcel sýkať. Tak stiahni na mňa oznámenie aby sme mali pokoj ako pred tým.“ „,No už idú pustiť aj toho druhého. Vravel že ma prídu pozrieť tento týždeň. Ak nestiahneš na mňa trestné oznámenie čo si mňa podala a nebudem doma tak sa zariadia podľa seba. Budú ťa C. obťažovať. Pomstia sa ti za mňa a aj Č.“ „,Tak ak stiahneš na mňa trestné oznámenie a presvedčia sa že som doma tak nám dajú pokoj. Ja sa s nimi sýkať nebudem. Ináč ti nedajú pokoj.“

teda

iného násilím, hrozbou násilia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy nútil, aby niečo konal, opomenul, alebo trpel a taký čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe a voči chránenej osobe - svedkovi,

čím spáchal

zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), písm. i) Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa 199 ods. 2 Trestného zákona, § 37 písm. h), § 38 ods. 2, ods. 4, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d), § 41 ods. 1, ods. 2, § 42 ods. 1, § 46 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/32/2015 zo dňa 29.04.2015, právoplatným dňa 29.04.2015, ktorým

bol obžalovanému uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen podala dňa 18. 08. 2015 na tunajší súd pod sp. zn. 1Pv/250/15/6611 obžalobu na E. S. pre zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d) Trestného zákona. V súlade so stanoviskom č. 3 trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30. 05. 2011 (uverejneným v zbierke stanovísk č. 1/2012) predseda senátu poučil obžalovaného v zmysle § 284 ods. 2 Trestného poriadku, že skutok uvedený v obžalobe bude v ďalšom konaní právne kvalifikovať ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), písm. i) Trestného zákona.

Obžalovaný E. S. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku spravil vyhlásenie o tom, že je nevinný. Po zákonom poučení v rámci jeho výsluchu uviedol, že je pravda, že v tom čase, ktorý je uvedený v obžalobe, bol v ÚVV, pre podozrenie zo spáchania pokusu znásilnenia. Taktiež je pravda, že písal manželke z ÚVV listy, tak ako boli čítané v obžalobe. Chcel tým dosiahnuť to, aby sa frajer bývalej manželky nenastáhoval do ich domu a ku ich deťom. V minulosti sa dopustil trestného činu a obžalovaný má obavy, aby neublížil manželke a deťom. Na záver uviedol, že nepopiera, že písal tie listy.

Na hlavnom pojednávaní bola vypočutá aj poškodená R. D., ktorá po zákonom poučení uviedla, že listy jej boli doručené na jej adresu, písal ich bývalý manžel, jeho písmo pozná. Písal jej, aby stiahla trestné oznámenie, ktoré naňho podala za to, že ju chcel znásilniť. Písal tam veci ako „stiahni trestné oznámenie, lebo ja dám oznámenia na teba“, vyhrážal sa aj jej súčasnému mužovi, písal tam niečo aj o synovi, že ho jej súčasný manžel udrel. Osoba Č., uvedená v listoch, je jej súčasný manžel Š. D.. Z týchto listov mala obavu, že keď sa ju pokúsil znásilniť, tak nevie, čo môže od neho očakávať. Vypisoval potom aj niečo ohľadne domu, neskôr sa jej aj niekto ozval, či chce ten dom kúpiť, neskôr zistila, že tá osoba bola predtým vo väzení, tak aj z toho mala obavu, že by ich mohol niekto oklamať. Na doplňujúce otázky uviedla, že s obžalovaným boli manželia 24 rokov, rozviedli sa v septembri 2014. Dôvodom rozvodu nebol jej vzťah so súčasným manželom, s ním sa dala do kopy až v októbri, teda po rozvode. Momentálne bývajú ešte v dome, v ktorom žila s obžalovaným, majú už ale kúpený nový dom, ktorý je písaný na dcéru. Chcela od obžalovaného dom odkúpiť, chcela sa s ním dohodnúť. Jej súčasný manžel sa do domu nastáhoval v novembri 2014, keď ho o to požiadala, lebo sa bála. Nevedela uviesť, kedy presne podávala trestné oznámenie, ale keď bola vypovedať na súde, tak ho podávala rovno na súde. V jednom liste jej obžalovaný písal, že tam niekoho má, že má byť prepustený, čiže pokiaľ bol zavretý, mala trochu klud, preto podala trestné oznámenie neskôr. Taktiež nemala kam inam s deťmi ísť, preto ostala bývať v dome. Ten nadobudol obžalovaný z dedičstva. Počas obdobia, kedy bol obžalovaný vo väzbe, mu písala dva alebo tri listy ohľadne detí a rodinného domu, keďže sa s ním chcela dohodnúť na odkúpení. Na návšteve nebola, ani deti, pretože nechceli ísť. Po listoch, ktoré jej obžalovaný napísal, tak pokiaľ bola doma, nespozorovala nezvyčajné pohyby, alebo cudzie osoby okolo domu, ale keďže chodila do roboty, tak nevedela, čo sa dialo v jej neprítomnosti. Nepamätala si už presne, kedy jej obžalovaný písal tie listy, ale písal jej ich viac, a jej súčasný manžel sa ku nej nastáhoval v novembri 2014, pretože ho o to požiadala.

Na hlavnom pojednávaní vypovedal aj poškodený Š. D., ktorý po zákonom poučení uviedol, že má prezývku Č.A., teda v tých listoch je spomínaný on. O listoch má vedomosť, všetky ich čítal, boli písané na adresu jeho manželky, písal ich obžalovaný. Mal z nich obavu aj on, a mal obavu aj o manželku a deti. Tých listov bolo viac, na presný počet si už ale nespomenul. Spomenul si ale, že obžalovaný v listoch vydieral manželku, aby stiahla trestné oznámenie, inak že podá trestné oznámenie on na ňu, písal tam, že na nich pošle nejakých ľudí. Na doplňujúce otázky poškodený uviedol, že poškodená je jeho súčasná manželka, poznajú sa od novembra, dva roky dozadu, ako zavreli obžalovaného, tak vtedy sa dali dokopy. Momentálne býva v dome u jeho manželky, teda v spoločnom dome obžalovaného a poškodenej. Do domu sa nastáhoval v novembri, dva roky dozadu, keď bol obžalovaný vo väzbe, pretože chcel znásilniť poškodenú. Nevedel uviesť, kedy podávala poškodená trestné oznámenie, ale keď boli na súde, tak vtedy. Obžalovaný predtým neposielal žiadne listy, len tie, keď bol vo väzbe. Nevedel uviesť, koľko času ubehlo od doručenia prvého listu do podania trestného oznámenia, skoro každý mesiac,

alebo dva, chodil od obžalovaného nejaký list. Po doručení listov nespozoroval v okolí domu nezvyčajné pohyby, ani prítomnosť cudzích osôb, väčšinu času je v práci. V dome ostal bývať preto, aby sa manželke nič nestalo, požiadala ho, aby u nej ostal bývať, lebo sa bojí. Požiadala ho o to hneď po tom pokuse o znásilnenie, teda v novembri 2014.

Podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku bol na hlavnom pojednávaní prečítaný znalecký posudok č. 6/2015 ohľadne duševného stavu obžalovaného, zo záverov ktorého vyplýva, že u obžalovaného znalci nezistili duševné ochorenie v pravom zmysle slova - psychózu, ale zistili poruchu osobnosti, teda osobnosť s rysmi nezdržanlivosti, psychosexuálne nezrelú, čo je považované za trvalú poruchu osobnosti. Taktiež bol zistený symptomatický abúzus alkoholu s nerozvinutým stereotypom, bez abstinenčnej symptomatiky. Obžalovaný v plnej miere chápe zmysel a účel trestného konania. Nebola zistená žiadna duševná porucha alebo choroba, ktorá by znižovala rozpoznávacie alebo ovládacie schopnosti. Znalci nenavrhujú uloženie žiadneho ochranného opatrenia. Vzhľadom k osobe obžalovaného je možné očakávať nápravu po uložení trestu odňatia slobody, takýto trest môže u obžalovaného splniť výchovný účel. U obžalovaného znalci nezistili závislosť od alkoholu ani iných omamných a psychotropných látok.

V súlade s § 269 a § 253 ods. 2 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní vykonal aj dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to: trestné oznámenie (č.l. 1 - 7), listy od obžalovaného (č.l. 50 - 61), správy na obžalovaného (č.l. 82, 84 - 92), odpis registra trestov obžalovaného (č.l. 83), uznesenie Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1Nt/16/2016 (č.l. 135 - 136), uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2Tos/72/2016 (č.l. 137 - 138).

Po vykonaní a zhodnotení vyššie uvedeného dokazovania súd dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Vina obžalovaného bola podľa názoru súdu bez akýchkoľvek dôvodných pochybností preukázaná. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vypovedal, že je pravda, že posielal bývalej manželke - poškodenej R. D. listy z ÚVV. Táto skutočnosť bola potvrdená aj výpoveďami oboch poškodených. Obsahy všetkých listov sú pritom zrejmé, a sú uvedené v skutkovej vete podanej obžaloby. Z nich je evidentné, že obžalovaný pod hrozbou násillia a inej ťažkej ujmy nútil poškodenú R. D., aby stiahla trestné oznámenie, ktoré na neho podala (v trestnej veci zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona spáchaný v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona). Z uvedeného je zrejmé, že poškodená vedela, čoho je obžalovaný schopný, keďže sa ju pokúsil znásilniť, za čo aj bol právoplatne odsúdený, preto aj celkom dôvodne musela mať obavu o svoje zdravie a život. Preto aj obrana obžalovaného, že listami chcel len docieľiť, aby sa frajer bývalej manželky nenast'ahoval do ich domu a ku ich deťom, vyznieva v kontexte uvedeného ako čisto účelová. Je možné, že obžalovaný cítil frustráciu z rozvodu, z toho, že bývalá manželka si nast'ahovala do ich spoločného rodinného domu, ktorý navyše nadobudol on z dedičstva, ako aj z ich rozvodu, čo ale neznamená, že môže v rozpore s Trestným zákonom adresovať listy bývalej manželke, v ktorých ju pod hrozbou násillia a inej ťažkej ujmy núti k tomu, aby niečo vykonala. Súd preto uznal vinu obžalovaného zo skutku tak, ako je uvedený v obžalobe, ale s jeho právnou kvalifikáciou ako zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), písm. i) Trestného zákona.

Podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona kto iného násillím, hrozbou násillia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy núti, aby niečo konal, opomenul alebo trpel, potrestá sa odňatím slobody na dva roky až šesť rokov. Odňatím slobody na štyri roky až desať rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 na chránenej osobe.

Podľa § 139 ods. 1 písm. c), písm. i) Trestného zákona chránenou osobou sa rozumie blízka osoba a svedok, znalec, tlmočník alebo prekladateľ.

Obžalovaný tak svojim konaním naplnil všetky obligatórne zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), písm. i) Trestného zákona, pretože iného hrozbou násillia alebo inej ťažkej ujmy nútil, aby niečo konal a tento čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe, a voči chránenej osobe - svedkovi.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd postupoval podľa zásad pre ukládanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona. V zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona súd prihladol na pomer poľahčujúcich

a priťažujúcich okolností, pričom u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, a zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, t.j. že spáchal viac trestných činov. Keďže v tomto prípade prevažuje pomer priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi, súd musel podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona zvýšiť dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Vzhľadom na uvedené potom trestná sadzba trestu odňatia slobody za trestný čin najprísnejšie trestný (zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona z dôvodu ukladania súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona predstavuje 9 rokov 8 mesiacov až 15 rokov.

Zo správ na obžalovaného vyplýva, že sa doposiaľ nedopustil žiadneho priestupku, a bol jedenkrát súdne trestaný, kedy mu bol rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/32/2015 zo dňa 29. 04. 2015 uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov. Z ústavu na výkon trestu odňatia slobody Y. L. G. je hodnotený všeobecne.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti potom súd musel ukladať obžalovanému trest odňatia slobody v trestnej sadzbe 9 rokov a 8 mesiacov až 15 rokov (vzhľadom k tomu, že súd ukladal trest ako trest súhrnný podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, pretože obžalovaný spáchal trestný čin skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin - rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/32/2015 zo dňa 29. 04. 2015). Súhrnný trest sa ukladá podľa zásad pre ukladanie úhrnného trestu (§ 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona), preto súd pri ukladaní trestu vychádzal z pôvodnej trestnej sadzby stanovenej za zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona. Dolná hranica trestnej sadzby sa potom v zmysle § 38 ods. 4 Trestného zákona zvýšila na 9 rokov a 8 mesiacov. Súd považoval ukladanie trestu na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby (vo výmere 9 rokov a 8 mesiacov) za neprimerane prísne, a to s poukazom na okolnosti prípadu (kedy ku spáchaniu všetkých trestných činov obžalovaného došlo v podstate v jednom období a tieto na seba bezprostredne nadväzovali), ako aj s poukazom na osobu obžalovaného, ktorý ozrejmil motív jeho konania, čo ho však nezabavilo trestnoprávnej zodpovednosti. Takto uložený trest je podľa názoru súdu na nápravu páchatela, ochranu spoločnosti, ako aj z pohľadu generálnej a individuálnej prevencie postačujúci, a zároveň zabráni obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti a dostatočne zabezpečí jeho prevýchovu. Zároveň takýto trest postihuje len obžalovaného.

Vzhľadom k tomu, že súd ukladal obžalovanému súhrnný trest, musel v zmysle § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušiť výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/32/2015 zo dňa 29. 04. 2015.

Keďže obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, súd ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona pre výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

O škode súd žiadnym spôsobom nerozhodoval, pretože poškodení si v adhéznom konaní neuplatnili nárok na náhradu škody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného;
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech;
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech;
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli;
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli;

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu;

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.